

ældretilskud og fjerner madordninger, og så vil regeringen gennemføre et forslag, der muliggør, at ens børn kan få mad på institutionerne, men man skal bare selv betale. Det synes jeg er dybt usolidarisk, også fordi vi som sagt har de indkomstsvage grupper.

Så spørger fru Eva Kjer Hansen: Skal børnene tvinges til at spise maden? Nej, lad nu være, det er da ikke et så enfoldigt niveau, vi diskuterer på, vel? Børnene skal tilbydes mad, men selvfølgelig har børn da ret til at sige, at det bryder de sig ikke om, eller de er ikke sultne i dag, eller hvad ved jeg.

Så siger fru Charlotte Dyremose, at de lave satser var den tidligere regering jo også med på. Det er fuldstændig rigtigt, men jeg synes alligevel, det er lidt pinligt, hvis den nuværende regering ikke vil stå ved, at det er den, der har indført de ekstremt lave satser for nogle af de mest marginaliserede grupper, vi har her i samfundet, som samtidig er kendetegnet ved, at det er grupper med børn.

Der lyder ikke alene advarsler fra SF imod at placere mennesker på et så lavt indkomstniveau. Også fra de mennesker, der arbejdede helt tæt på i Kirkens Korshær, i Frelsens Hær og i de humanitære organisationer, der arbejder med de mennesker, lyder der denne opfordring til regeringen: Lad være, for det her får nogle konsekvenser. Ja, og det er dem, vi møder nu.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes faktisk, det er dejligt, at hr. Villy Søvndal nu bliver så klar i sine meldinger, for nu kan jeg jo forstå, at SF's politik er, at det her skal være indbefattet i den almindelige pasningsordning. Det vil sige, at man vil indføre det som en generel ordning, hvor der også bliver en forøget forældrebetaling, og det bliver noget, som alle bliver pålagt over én kam.

Det er den model, jeg hører SF præsentere, og det er vel også derfor, hr. Villy Søvndal ikke vil svare mig på de spørgsmål, jeg har stillet om de situationer, hvor børn af den ene eller anden grund, men ikke af økonomiske grunde, ikke ønsker at være omfattet af en madordning. Jeg taler ikke om, at børn skal tvinges til at spise noget bestemt. Jeg taler om den problemstilling, der er fremme under debatten her i dag: om man skal tvinge folk ind i en madordning eller det skal være et frivilligt tilbud.

Jeg ved ikke, om vi kan komme det nærmere, men jeg vil lade min fortolkning af svaret stå ly-

sende klar: det er en anden dagsorden, SF har, og derfor kommer de forskellige vinkler fra hr. Villy Søvndals side.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Nu er jeg selv så privilegeret i denne debat, at jeg har haft fornøjelsen af at have haft tre børn i daginstitution, og jeg må sige, at den ideologiske linje, som fru Eva Kjer Hansen forfølger, kan jeg slet ikke forstå.

Ingen af mine børn eller de børn og deres forældre, jeg i øvrigt mødte i de daginstitutioner, mine børn har gået i, har opfattet, at det var et voldsomt indgreb mod deres personlige selvstændighed, at de fik mad, og at der var nogle, der proppede maden ned i halsen på dem.

Tværtimod var de meget begejstrede. Det er jo det, vi diskuterer, og derfor synes jeg, det er underligt, at Venstre er nødt til at prøve at flytte debatten hen til et forvrænget sted, der intet har med virkeligheden at gøre.

Jeg kan godt forstå, at det må være ærgerligt for både Venstre og De Konservative at måtte konstatere, at i dag er der et flertal, der har en anden opfattelse. Men det er jo ikke min skyld, så der er ingen grund til at blive så vred på mig over det. Det er, fordi der er nogle mennesker, der har en lidt større social forståelse end den, Venstre og De Konservatives ordførere har givet udtryk for i dag, og i stedet for at blive vred over det synes jeg, man skulle lade sig inspirere af det til at høre, at der faktisk er nogle mennesker, også i dette Folketing, der har en større forståelse for den situation, nogle børnefamilier er anbragt i, end ordførerne fra Venstre og De Konservative.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen vi får jo ikke helt svar af hr. Villy Søvndal på, hvordan ordningen så skal være.

Kl. 17.05

Nu har jeg altså svært ved at forestille mig, at pædagogerne tvangsfoдрer børnene, for de fleste pædagoger er jo pæne mennesker. Men det handler lige så meget om, at man så kommer til at betale til en ordning, som man måske ikke ønsker at benytte sig af. Hvis hr. Villy Søvndal vil lave en sådan fællesordning, kunne en lavtlønnet familie blive tvunget til at betale mere for daginstitutionspladsen, fordi der er en madordning, som de i øvrigt ikke benytter sig af, fordi deres barn er multiallergiker eller det er et mus-